

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῆ 28 Μαΐου 1951

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 149

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

- A. N. 1818. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν ὀνομαστικοποίησιν τῶν μετοχῶν καὶ τὸ Χρηματιστήριον Ἀξιῶν. 1
- A. N. 1819. Περὶ τρόπου διεξαγωγῆς τῶν πάσης φύσεως συναλλαγῶν τοῦ Δημοσίου. 2
- A. N. 1820. Περὶ καταργήσεως τῶν ἀποδεικτικῶν συναλλαγμάτων καὶ ρυθμίσεως συναλλαγματικῶν τιμῶν ζητημάτων. 3

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1818. (1)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν ὀνομαστικοποίησιν τῶν μετοχῶν καὶ τὸ Χρηματιστήριον Ἀξιῶν.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 11 Μαΐου 1951 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως Ἀναγκαστ. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν ὀνομαστικοποίησιν τῶν μετοχῶν καὶ τὸ Χρηματιστήριον Ἀξιῶν», ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐν τέλει τοῦ α' ἐδαφίου τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ A. N. 1527)1950, προστίθενται τὰ ἐξῆς : «ὡς καὶ εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν προκειμένου περὶ μετοχῶν εισηγμένων εἰς αὐτό».

2. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἡ συζήτησις τῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 7 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ N. 1527)1950 ἀγωγῆς, προκειμένου περὶ μετοχῶν εισηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον, εἶναι ἀπαράδεκτος, ἂν κεκυρωμένον ἀντίγραφον αὐτῆς δὲν κοινοποιηθῇ καὶ πρὸς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν. Ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις τῶν ἐπὶ τοιοῦτων ἀγωγῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων δὲν χωρεῖ ἂν μὴ προηγουμένως κοινοποιηθῇ ἀντίγραφον τούτων εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ κατάσχεσις τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν γίνεται μόνον ἐπὶ τοῦ τίτλου εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τρίτου ἐφαρμοζομένων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν κατάσχεσιν κινητῶν διατάξεων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ἐπὶ κλειστηριασμῶ

αὐτῶν τῶν ἄρθρων 891 ἐπ. καὶ 919, πλὴν ἂν συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Νόμου 3632) 1928 «περὶ χρηματιστηρίων Ἀξιῶν», ὅποτε ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον τοῦτο.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ κατάσχεσις ἐπὶ ὀνομαστικῶν μετοχῶν καθ' ὃν χρόνον αὐταὶ ἀποτελοῦν ἐγγύησιν κατατεθειμένην ὑπὸ χρηματιστοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ χρηματιστηριακοῦ νόμου καὶ Κανονισμοῦ, ὡς καὶ καθ' ὃν χρόνον αὐταὶ εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τοῦ παρὰ τῷ Χρηματιστηρίῳ τούτῳ Γραφείου Ἐκκαθαρίσεως.

3. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Νόμου 3632)1928 «περὶ Χρηματιστηρίου Ἀξιῶν», ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

3. Ἐν περιπτώσει δικυμάνσεως τῶν τιμῶν ὁ χρηματιστής δικαιούται νὰ προβῇ εἰς ὑποχρεωτικὴν ἐκκαθάρισιν τῆς συναλλαγῆς, ἐφ' ὅσον δὲν καλύπτεται ἐκ τυχόν δοθείσης εἰς αὐτὸν ἐγγυήσεως, ὁ δὲ ἐντολεὺς προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ χρηματιστοῦ δὲν κατέβαλε ἢ δὲν συνεπλήρωσε τὴν αἰτηθεῖσαν ἐγγύησιν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως τῆς ἐπομένης ἡμέρας τῆς προσκλήσεως. Ἐν περιπτώσει δὲ κατασχετέως τῆς ἐγγυήσεως ἐντολέως, ὁ χρηματιστής ἱκανοποιεῖται προνομιακῶς διὰ τὴν ἐκ τῆς συναλλαγῆς πηγάζουσαν ἀπαίτησίν του κατὰ τοῦ ἐντολέως του.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ἐνέχυρον ἐπὶ ὀνομαστικῶν μετοχῶν, ὅταν συμβελλόμενος εἶναι χρηματιστής, τράπεζα ἢ νομικὸν πρόσωπον, συνιστᾶται δι' ἰδιωτικῶν ἐγγράφων συντασσομένου εἰς διπλοῦν, ὑποβαλλομένου εἰς τὸ προσήκον τέλος χαρτοσήμου καὶ παραδόσεως αὐτῶν εἰς τὸν δανειστὴν μὴ ἀπαιτουμένης οἰαδήποτε ἐτέρας διατυπώσεως.

2. Ἐπὶ πάσης ἄλλης περιπτώσεως ἐνεχυρίσεως τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν, πλὴν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων, ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1244 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

3. Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐνεχυριασμένων ὀνομαστικῶν μετοχῶν, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ N. Δ) τος τῆς 17ης Ἰουλίου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνόμων Ἐταιρειῶν» τῶν ἄρθρων 40 καὶ 41 διὰ τὰς εισηγμένας εἰς τὸ Χρηματιστήριον καὶ τῶν ἄρθρων 40 καὶ 42 διὰ τὰς μὴ εισηγμένας.

4. Ἡ παρεχομένη ἐγγύησις εἰς χρηματιστὰς ὑπὸ πελατῶν τῶν (περιδῶριον) ὡς καὶ ἡ ὑπὸ χρηματιστῶν παρεχομένη ἐγγύησις συμφώνως πρὸς τὸν χρηματιστηριακὸν νόμον καὶ κανονισμὸν συνιστᾶται διὰ παραδόσεως τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν ἐπὶ τῇ κεκλονισμένη ἀποδείξει.

Ἄρθρον 4.

Μετὰ τὴν παράγραφ. 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ A. N. 1527)1950, προστίθεται παρ. 5α, ἔχουσα ὡς ἐξῆς : 5α. Ἐπὶ μεταβιβάσεως

ένεργουμένης εν Χρηματιστηρίοις τῆς ἀλλοδαπῆς, τὸ περὶ ταύτης ἐγγραφον, συντεταγμένον εἴτε κατὰ τὸν νόμον τοῦ τούτου, ἔνθα αὕτη ἐπιχειρεῖται, εἴτε κατὰ τὸ Ἑλληνικὸν δίκαιον, ὑποβάλλεται πρὸς τὴν ἀνώτατον ἐταιρείαν, ἣς ὁ τίτλος μεταβιβάζεται πρὸς καταχώρησιν εἰς τὰ παρ' αὐτῇ βιβλία. Ἄν τὸ ἐγγραφον τῆς μεταβιβάσεως δὲν περιέχει πάντα τὰ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παρ. 2 ἀπαιτούμενα στοιχεῖα, ἢ παρὰ τῆς Ἐταιρείας καταχώρησις τῆς μεταβιβάσεως εἰς τὰ εἰδικὰ βιβλία ἐνεργεῖται μόνον μετὰ προσαγωγὴν ἐνόρκου βεβαιώσεως τοῦ ἀγοραστοῦ, περιλαμβανούσης τὰ ἐλλείποντα στοιχεῖα. Ἡ ἔταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ ἀμελλητὶ κεκρωμένον ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου μεταβιβάσεως, ὡς καὶ τῆς ἐνόρκου βεβαιώσεως εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον Συγκεντρώσεως Φορολογικῶν Στοιχείων, τιμωρεῖται δ' ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῆς ὑποχρεώσεώς της ταύτης κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐκ τοῦ ἰδαφ. α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6α τοῦ νόμου 3632)1928 ὡς τούτο ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α. Ν. 2341)1940 διαγράφονται αἱ λέξεις «ἢ εἰς ὁμολογίας ἐθνικῶν δανείων ἢ κτηματικῶν τραπεζῶν, ὑπολογιζόμενας εἰς τὴν τρέχουσαν αὐτῶν τιμὴν» ὡς καὶ αἱ λέξεις : «Τῶν οὕτω κατατεθεισῶν ὁμολογιῶν γίνεται καθ' ἡμέραν ἀναπροσαρμογὴ εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς».

2. Ἡ παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 6410, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α. Ν. 2341)1950, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

2. Ὁ χρηματιστὴς ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν αὐθημερὶν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Χρηματιστηρίου ἐγγυήσεως πρὸς πρόσθετον ἀσφάλειαν τῶν ἐκπρεμῶν αὐτοῦ συναλλαγῶν, κανονιζόμενης μετὰ τὰς γενομένας παρακομπὰς καὶ ἀντικρύσματα ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἀξίας τῶν ἀγορασθέντων ἢ τῶν πωληθέντων χρεογράφων. Τὰ ποσοτὰ καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐγγυήσεων τούτων ὡς καὶ πᾶσα ἀφορώσα αὐτὰς λεπτομέρεια καθορίζονται ἐκαστοτε δι' ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου ἐγκρινομένων διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου, μὴ προσ απαιτουμένης δημοσιεύσεως τούτων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 6.

1. Διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργοῦ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς χρηματιστὰς ἐφ' ἅπαξ εἰσφορά πρὸς σχηματισμὸν παρὰ τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν «Κοινῶν Συνεγγυητικῶν Κεφαλαίου». Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος τούτου περιέρχεται εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο τὸ ἐν τρίτον τῶν καθαρῶν μεσιτικῶν δικαιωμάτων τῶν χρηματιστῶν ἐπὶ τῶν κατ' ἐντολὴν τοῦ Δημοσίου, τῶν νομικῶν προσώπων τοῦ δημοσίου δικαίου καὶ τῶν Τραπεζῶν συναπτομένων παρ' αὐτῶν χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν.

2. Τὸ ἀνωτέρω κεφάλαιον ἀποτελεῖ πρόσθετον ἀσφάλειαν ὑπὲρ τῶν ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν πιστωτῶν τῶν χρηματιστῶν ἀπαγορευομένης τῆς κατασχέσεως τούτου.

3. Διὰ τοῦ Χρηματιστηριακοῦ Κανονισμοῦ καθορίζονται τὰ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἀνωτέρω κεφαλαίου, τὰ τῆς καλύψεως ἐξ αὐτοῦ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαιτήσεων κατὰ χρηματιστῶν, τὰ τῆς ἀναλήψεως τῆς μερίδος ἀποχωρούντων χρηματιστῶν, τὰ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ ποσοῦ καὶ τῆς καταθέσεως τῆς μερίδος ὑπὸ διοριζομένων χρηματιστῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 7.

1. Παρὰ τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν ἰδρύεται θέσις Τεχνικοῦ Συμβούλου ἐπὶ μισθῷ Ὑπουργικοῦ Γεν. Διευθυντοῦ. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην τοποθετεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου ὁ διατελέσας ἐπὶ δεκαετίαν τοῦλάχιστον Διευθυντῆς ἢ Γεν. Γραμματεῦς τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν. Διὰ Β. Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐμπορίου καὶ Οἰκονομικῶν καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὁ Ἐσωτερικὸς Ὄργανισμὸς τοῦ Χρηματιστηρίου.

2. Ὑπάλληλοι τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, ἀπολυθέντες διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 59 τοῦ ἔτους 1945 Συντακτικῆς Πράξεως, τῶν ὁποίων ὅμως ὁ διορισμὸς παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν ἐγένετο διὰ πράξεως αὐτῆς πρὸ τῆς 28 Ἀπριλίου 1941, ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως ὡς ὑπεράριθμοι.

Ἄρθρον 8.

Καταργοῦνται τὸ ἄρθρον 1 τῆς ὑπ' ἀριθ. 12950)9.3.51 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 45)14.3.51 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Β') καὶ τὸ ἄρθρον 8 τῆς ὑπ' ἀριθ. 6560)25.1.51 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Ὑπουργῶν δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 18)27.1.51 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Β').

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 1095)1946 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

α2. Δύναται νὰ διορισθῇ ὡς ὑπεράριθμος χρηματιστὴς εἰς κενουμένην διὰ τοῦ θανάτου χρηματιστοῦ θέσιν, εἰς τῶν υἱῶν τοῦ ἀποβιώσαντος ἐὰν κέκτηται τὰ πρὸς διορισμὸν προσόντα τοῦ νόμου, ἢλικίαν τοῦλάχιστον 25 ἐτῶν καὶ ὑπερπενταετῆ ὑπηρεσίαν ἀντικρυστοῦ ἢ ἰσόχρονον πραγματικὴν ὡς ὑπάλληλος ὑπηρεσίαν εἰς τὸ χρηματιστικὸν γραφεῖον τοῦ πατρός του, ἐφ' ὅσον ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ του ἤθελεν ἀποφανθῇ ἢ Συνέλευσις τῶν χρηματιστῶν δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ συνόλου τῶν διορισμένων χρηματιστῶν.

Ἡ ὡς ἄνω πραγματικὴ ὑπηρεσία ἀντικρυστοῦ ἢ ὑπαλλήλου πιστοποιεῖται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου.

Ἐπὶ πλειόνων τέκνων τοῦ αὐτοῦ χρηματιστοῦ προτιμᾶται ὁ συγκεντρώσας ὑπὲρ αὐτοῦ τὰς περισσοτέρας ψήφους. Ἡ σχετικὴ αἴτησις δέον νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κυβερνητικῆς Ἐποπτείας τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ χρηματιστοῦ.

Ἡ παρούσα παράγραφος ἐφαρμόζεται κατ' ἀναλογίαν καὶ εἰς περιπτώσιν παραιτήσεως χρηματιστοῦ ὑπερβάαντος τὸ 70ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

2. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 1095)1946 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

α4. Ἐφεξῆς αἱ κενούμεναι θέσεις χρηματιστῶν, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν χρηματιστῶν ὑπερβαίνει τοὺς πενήντα καὶ δὲν συντρέχει περίπτωσις συμπληρώσεως τούτων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 2 θὰ συμπληροῦνται μόνον κατὰ τὸ ἡμισυ.

Ἡ συμπλήρωσις θὰ γίνεται ἐκ τῶν διατελούντων κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην Ἀντικρυστῶν τῶν κεκτημένων τὰ κατὰ Νόμον προσόντα καὶ 15ετῆ τοῦλάχιστον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἀντικρυστοῦ πιστοποιουμένην ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου καὶ ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ τῶν ὁποίων ἤθελε ἀποφανθῇ ἢ συνέλευσις τῶν Χρηματιστῶν δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ συνόλου τῶν διορισμένων Χρηματιστῶν. Ἐὰν ὁ ὑποψήφιος κέκτηται 20ετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἀντικρυστοῦ δὲν ἀπαιτοῦνται σχολικὰ προσόντα, ἐὰν δὲ κέκτηται πτυχίον Παν(ι)μίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Ἀνωτάτης Σχολῆς ἀρκεῖ 10ετῆς πραγματικὴ ὑπηρεσία ἀντικρυστοῦ.

Ἐπὶ πλειόνων τυχόντων τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας προτιμᾶται ὁ σχετικὸς πλειοψηφῆσας, ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ ἡ ἐκλογὴ ἐπιτυγχάνεται διὰ κληρώσεως ἐνεργουμένης κατὰ τὴν αὐτὴν συνέλευσιν. Ἡ σχετικὴ αἴτησις δέον νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κυβερνητικῆς Ἐποπτείας τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν.

3. Οἱ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου προσλαμβανόμενοι ὡς ἀντικρυστὰι δέον νὰ κέκτηνται ἀπολυτήριον Γυμνασίον ἢ Μέσης Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

4. Αἱ διατάξεις τῆς πρώτης περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 289)45 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων περὶ Χρηματιστηρίου Ἀξιών» ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ χρηματιστῶν τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, ἀπολυθέντων τῆς θέσεώς των ἀπὸ τοῦ ἔτους 1947 καὶ ἐντεῦθεν, ἐφ' ὅσον ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἤθελεν ὑποβάλῃ σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου.

*Άρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Τὰ Μέλη

Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Ι. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ, Α. ΜΑΚΚΑΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, Δ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΟΔΗΣ, Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, Δ. ΖΗΣΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαΐου 1951,

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1819. (2)

Περὶ τρόπου διεξαγωγῆς τῶν πάσης φύσεως συναλλαγῶν τοῦ Δημοσίου.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαθόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 21 Μαΐου 1951 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως, λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τρόπου διεξαγωγῆς τῶν πάσης φύσεως συναλλαγῶν τοῦ Δημοσίου», ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν :

*Άρθρον 1.

1. Ἡ πληρωμὴ τῶν πάσης φύσεως ὀφειλῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς δι' ἐπιταγῶν ἐκδιδόμενων ἀπ' εὐθείας εἰς διαταγὴν τοῦ οἰκείου Δημοσίου Ταμείου εἴτε ὑπὸ τῶν πρὸς πληρωμὴν ὑποχρέων εἰς βάρος τῶν παρ' ἀνεγνωρισμένη Τραπεζῆ ἢ τῷ Ταχυδρομικῷ Ταμειοτηρίῳ ἢ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καταθέσεων αὐτῶν εἴτε ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καθορίζονται α) τὰ ποσὰ τῶν ὀφειλῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ἅτινα δύνανται νὰ καταβάλλωνται εἰς τὰ Ταμεία τοῦ Κράτους καὶ τοῖς μετρητοῖς καὶ β) ἡ διαδικασία τῆς ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων εἰσπράξεως τῶν ἐπιταγῶν καὶ τῆς πιστώσεως τῶν ὀφειλετῶν εἰς τὰ βιβλία τῆς δημοσίας διαχειρίσεως.

*Άρθρον 2.

1. Ἡ πληρωμὴ τῶν πάσης φύσεως ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου πρὸς φυσικὰ ἢ νομικὰ ἐν γένει πρόσωπα ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς δι' ἐπιταγῆς ἐκδιδόμενης ὑπὸ τοῦ ἐνεργούντος τὴν πληρωμὴν Δημοσίου Ταμείου ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος.

2. Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκδιδόμεναι ἐπιταγαὶ δύνανται νὰ ἐπιστογραφῶνται μόνον εἰς διαταγὴν ἀνεγνωρισμένων ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν συμμετεχουσῶν εἰς τὸ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος λειτουργοῦν συμφημιστικῶν γραφείων ἢ τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμειοτηρίων.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καθορίζονται τὰ τῆς ἐκδόσεως καὶ ὑπογραφῆς τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιταγῶν ὡς καὶ τὰ τῆς ἐνεργείας τῶν σχετικῶν λογιστικῶν ἐγγραφῶν. Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων δύνανται νὰ καθορίζωνται κατηγορίαι ὀφειλῶν ἐξαιρουμένων τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου τρόπου πληρωμῆς ὡς καὶ τὰ ποσὰ μέχρι τῶν ὁποίων ἡ πληρωμὴ ὀφειλῶν δύναται νὰ ἐνεργῆται τοῖς μετρητοῖς.

*Άρθρον 3.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται νὰ ἐπιτρέπηται ἡ πληρωμὴ τῶν πάσης φύσεως ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου καὶ διὰ μεταφορᾶς τῇ μεσολαβῆσει τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, εἰς πίστωσιν τῶν τρεχομένων λογαριασμῶν τῶν τηρουμένων παρὰ τῶν δικαιούχων εἴτε παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος εἴτε παρ' ἑτέρα Ἑλληνικῇ Τραπεζῇ συμμετεχοῦση εἰς τὸ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος λειτουργοῦν Συμφημιστικῶν Γραφείων.

2. Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ δικαιούχοι ὅπως τηρῶσιν ἀλληλόχρεον λογαριασμὸν παρὰ ταῖς ὡς ἄνω Τραπεζαῖς.

*Άρθρον 4.

Δι' ἀποφάσεων ἐκδιδόμενων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ κατὰ περίπτωσιν ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δύνανται νὰ ἐπεκτείνηται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καὶ νὰ καθορίζωνται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς του διὰ τὴν εἰσπραξίν καὶ πληρωμὴν τῶν πάσης φύσεως ἀπαιτήσεων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν Δήμων, Κοινοτήτων καὶ ἐν γένει Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

*Άρθρον 5.

1. Διαφυλασσομένων τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 79 τοῦ Νόμου 5960)1933 ὡς ἐτροποποιήθη προβλεπομένων κυρώσεων ἢ ἐκδοσις πρὸς ἐξόφλησιν ὀφειλῆς πρὸς τὸ Δημόσιον ἐπιταγῆς μὴ πληρωθείσης ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ συνεπάγεται τὴν προσαύξησιν τῆς δι' ἣν ἐξεδόθη ἡ ἐπιταγὴ ὀφειλῆς πρὸς τὸ Δημόσιον κατὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τῆς μὴ πληρωθείσης ἐπιταγῆς, βεβαιουμένην διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου Δημοσίου Ταμείου εἰς διαταγὴν τοῦ οἰοῦ ἐξεδόθη ἡ ἐπιταγὴ.

Τὸ διὰ τῆς ἐπιταγῆς ἐξοφληθὲν χρέος ἀναεῖται ἀπὸ τῆς χρονολογίας καθ' ἣν ἐξεδόθη τὸ ἐπὶ τῇ παραδόσει τῆς ἐπιταγῆς διπλότυπον εἰσπράξεως μὲ ὄλας τὰς συνεπείας ὑπερήμερίας ἐν γένει.

*Άρθρον 6.

Αἱ εἰδικῶς κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἐκδιδόμεναι ἐπιταγαὶ καὶ ἐντολαὶ μεταφορᾶς εἰς λογαριασμὸν εἰς οὐδὲν τέλος χαρτοσήμου ἢ προμήθειαν ἢ πάσης φύσεως ἄλλο δικαίωμα τῆς μεσολαβούσης Τραπεζῆς ὑπόκεινται κατὰ τε τὴν ἐκδοσιν καὶ ἐξόφλησιν αὐτῶν.

*Άρθρον 7.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται τὰ τῆς ἐκτυπώσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκδιδόμενων ἐπιταγῶν ὡς καὶ τῆς ἐγκρίσεως τῶν σχετικῶν δαπανῶν καὶ πάσα ἐν γένει λεπτομέρεια ἀφορώσα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

*Άρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ὑποβληθησομένου πρὸς κύρωσιν ὑπὸ τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Βουλῆς, ἄρχειται ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου 1951, τεθῆσεται δὲ εἰς ἐφαρμογὴν κατὰ περιφερείας

ἡ πόλις τῆς Ἐπικρατείας δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευμένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαΐου 1951.

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Τὰ Μέλη

ΝΑ. ΛΑΓΑΚΟΣ, Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Ε. ΚΟΘΡΗΣ, Δ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, Δ. ΖΗΣΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαΐου 1951.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΝΑ. ΛΑΓΑΚΟΣ

(3)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1820.

Περὶ καταργήσεως τῶν ἀποδεικτικῶν συναλλάγματος καὶ ρυθμίσεως συναλλαγματικῶν τινῶν ζητημάτων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν Συνεδρίασιν τῆς 21 Μαΐου 1951 ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ καταργήσεως τῶν ἀποδεικτικῶν συναλλάγματος καὶ ρυθμίσεως συναλλαγματικῶν τινῶν ζητημάτων», ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἰσοτιμία τῆς δραχμῆς πρὸς τὸ δολλάριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς ὀρίζεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου 1951 εἰς δραχμὰς δέκα πέντε χιλιάδας (15.000).

2. Ἡ ἰσοτιμία τῆς δραχμῆς πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν λίραν ὀρίζεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου 1951 εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα δύο χιλιάδας (42.000).

3. Ἡ ἰσοτιμία τῆς δραχμῆς πρὸς τὰ λοιπὰ νομίσματα ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς

σχέσεως αὐτῶν πρὸς τὸ δολλάριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἀγορᾷ τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου 1951 καταργεῖται τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Α. Ν. 879)1946 «περὶ σταθεροποιήσεως τῆς δραχμῆς καὶ τὸ Ν. Δ. 481)1947 «περὶ ἐνισχύσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, πλὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 2 παράγραφος 4 καὶ τοῦ ἀρθροῦ 9 παράγρ. 2 τοῦ Ν. Δ. 481)1947, τῶν παραγρ. 4—7 τοῦ ἀρθροῦ 1 καὶ τοῦ ἀρθροῦ 2 τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 804 τοῦ 1949 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. Δ. 1159)1949, τοῦ Α. Ν. 1352)1949 καὶ τῶν παραγρ. 3 καὶ 4 τῆς ὑπ' ἀριθ. 971)1949 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κυρωθείσης διὰ τοῦ Α.Ν. 1353)1949, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 3.

Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, μετὰ γνώμην τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, δύναται νὰ ρυθμιζέται πᾶν ζήτημα προκύπτον ἐκ τῆς καταργήσεως τῶν διατάξεων περὶ ἀποδεικτικῶν συναλλάγματος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, ὑποβληθεῖσόντος πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα συνερχομένην, ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαΐου 1951.

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Τὰ Μέλη

Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Α. ΜΑΚΚΑΣ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ, Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, Ε. ΚΟΘΡΗΣ, Δ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαΐου 1951.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΝΑ. ΛΑΓΑΚΟΣ